

KARETA (14) sb f

Pierwsze a jasne, końcowe prawdopodobnie jasne (tak w -a); teksty nie oznaczają é.

sg N kareta (5). ◇ L karecie (3). ◇ pl N karety (2). ◇ A karety (3). ◇ L karetách (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Konny pojazd, na którego czterech kołach znajdowało się coś w rodzaju krytego pudła z drzwiczkami i okienkami; *carpentum Calep*, Cn; *benna*, *hamaxa Calep* [*caretha Łac śr*] (14) : Benna – Kareta. *Calep* 128b, 167a, 471b.

a. Zbytkowny pojazd służący do wygodnych przejazdów; *pilentum Calep*, Cn; *arcera Calep*; *carpentum feminarum*, *lectica (molliter strata)*, *matronarum a. pensile vehiculurn Cn* (11) : *PapPrPan* P2; Pan Hetman przyjechał na iedney Karecie Pana Starosty Przemyskiego *ActReg* 84, 70; Ale więc naywiętszy y nam włałny zbytek iest/ w nieślychánych nád włałny domowy doftátek pompach: iáko pocztach/ woźnikach/ káretach/ páchołkach *PowodPr* 70, 83; *SkarKazSej* 705a.

W porównaniu (1): Ale ludziom máiącym rozum/ nic milfze⁸⁰ [...] niemiáloby być [...] iáko kárety dobrym koniem ípráwy íwe toczyć [*in gyrumque recte gubernantium suas actiones convertere*] *ModrzBaz* 71v.

Szereg: »kolebka, (i, albo) kareta« (4): *Calep* 89a, 805b; *CiekPotr* 30; Pierwey profte rydwany y rzadkie/ częftsze śiodlá miáfto podufzek/ á teraz złote kolebki y kárety. *SkarKazSej* 666b.

ZCh